

בס"ד Intro

Today we will בע"ה learn מסכת כתובות σ דף ק"ד מסכת כתובות Some of the topics we will learn about include The גמרא will continue its discussion regarding the passing of בב"

====

A מחלוקת in which case a widow has a 25 year limit to claim her כתובה:

רבי מאיר שאמר משום רבן שמעון בן גמליאל says that it's רבי מאיר שאמר משום רבן שמעון בן גמליאל, when she's living in her husband's house, because after 25 years we assume that the favors she did for others, using the funds of the house, amount to the worth of her כתובה

The גמרא explains that it's the same 25 years regardless if she has a large כתובה or a small כתובה because we say לפום גמלא שיחנא

According to whether she is rich or poor is how much she gives away to others. And therefore if she is a rich woman with a large כתובה she will do more expensive favors for others and if she is a poor woman with a small כתובה she will do less expensive favors for others

The חכמים say it's only if she's living בבית אביה in her father's house, because after 25 years we say that by not asking for her כתובה it shows that she was מחל it

However if she lives in her husband's house there's no time limit because we say that she didn't speak up because she is living in the house of the יורשים and is embarrassed to ask for her כתובה

Dedicated By: _

So let's review ...

Today's דף continues with the discussion of אשכבתיה דרבי, the passing of Rebbe:

ההוא יומא דנח נפשיה דרבי גזרו רבנן תעניתא ובעו רחמי

On the day that חכמים passed away the חכמים decreed a fas,t and they Davened for his recovery.

אמתיה דרבי

The maidservant of רבי who was not a simple woman, upon witnessing his extreme pain in constantly removing and donning his Tefillin, threw an earthenware vessel from the roof which distracted the חכמים from their תפילות, and רבי passed away.

The גמרא relates בשעת פטירתו של רבי זקף עשר אצבעותיו כלפי מעלה ואמר אמר בי'ס At the time of יבי'ס passing he lifted his 10 fingers upward and said; רבונו של עולם גלוי וידוע לפניך שיגעתי בעשר אצבעותי בתורה ולא נהניתי אפילו באצבע קטנה

The אדיק continues that when a צדיק passes away the מלאכים come before ה' and say; רבש"ע צדיק פלוני בא רבש"ע צדיק פלוני בא Hashem responds יבואו צדיקים ויצאו לקראתו And the צדיקים come out to greet him and say יבא בשלום בור רבנן תעניתא
גזרו רבנן תעניתא
גזרו רבנן תעניתא
ובעו רחמי
אמתיה דרבי
אמתיה דרבי
אמתיה דרבי
אמתיה דרבי
Threw a vessel from the roof
DISTRACTING the תפילות from their תפילות אמון

בשעת פמירתו של רבי
זקף עשר אצבעותיו כלפי מעלה ואמר
רבונו של עולם גלוי וידוע לפניך
שיגעתי בעשר אצבעותי בתורה
ולא נהניתי אפילו באצבע קטנה
When a ps? passes away
passes away
passes away

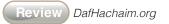
רבש"ע
רבש"ע

Hashem responds

יבואו צדיקים ויצאו לקראתו

The pps? greet him and say
יבא בשלום

3 The גמרא proceeds to the next משנה:

זאגט די משנה

כל זמן שהיא בבית אביה

גובה כתובתה לעולם

If a widow is being supported while she lives in her father's house, there is no time limit to when she can claim her כתובה.

However,

כל זמן שהיא בבית בעלה

גובה כתובתה עד עשרים וחמש שנים

שיש בעשרים וחמש שנים שתעשה טובה כנגד כתובתה

If she lives in her husband's house she has 25 years to claim her כתובה, because we assume that the favors she did for others over 25 years with the funds of the house, amount to the value of her כתובה.

The גמרא explains that it's 25 years regardless if she has a large כתובה or a small כתובה because לפום גמלא שיחנא

The amount she gives away to others is in proportion to her wealth. A wealthy woman with a large כתובה does more expensive favors, and a poor woman with a small מכתובה does less expensive favors.

דברי רבי מאיר שאמר משום רבן שמעון בן גמליאל This is the opinion of רבי מאיר

וחכמים אומרים

The חכמים say the opposite;

כל זמן שהיא בבית בעלה

גובה כתובתה לעולם

If she lives in her husband's house there's no time limit, because we say that she was embarrassed to ask the יורשים because she is living in their house.

However,

כל זמן שהיא בבית אביה

גובה כתובתה עד עשרים וחמש שנים

If she lives in her father's house she has 25 years to claim her תתובה. After that we say that her silence indicates that she was טתובה the כתובה.

The חכמים add

מתה

יורשיה מזכירין כתובתה עד עשרים וחמש שנים

If she passed away, her יורשים have 25 years to ask for her כתובה, and after that we assume that they were כתובה the

====

גמרא inquires גמרא לרבי מאיר מהו שתשלש

According to רבי מאיר that she loses her כתובה after 25 years because of the favors she did others, do we prorate and deduct from her כתובה for each year?

תיקו

This question remains unresolved.

====

The אמר questions the opinion of the אמר ליה אביי לרב יוסף אמר ליה אביי לרב יוסף אתאי קודם שקיעת החמה גובה כתובתה לאחר שקיעת החמה לא גביא

Are the חכמים saying that if she came at the end of 25 years right before sunset she receives her Kesubah, because she was not מוחל, and if she came right after sunset she does not receive her Kesubah, because she was מוחל?

Was she מוחל in that small amount of time?

רב יוסף responded אין אין רכל מדת חכמים כן היא כל מדת חכמים כן היא All rules of measurements operate this way.

For example, in the case of a מקוה; בארבעים סאה טובל בארבעים סאה חסר קורטוב אינו יכול לטבול בהן

If there are 40 סאה of water, it is כשר, and if it's a drop less than 40 סאה, it is פסול even though 40 סאה is the amount of water that covers a person's entire body, and it's possible that a drop less than 40 סאה will also cover a person's entire body.

====

7

The גמרא presents a number of exceptions to the ruling of the הכמים:

1.

תבעה כתובתה הרי היא כבתחלה

If she demanded her כתובה within 25 years, the 25 year limit begins anew from that point.

2

שטר כתובה יוצא מתחת ידיה גובה כתובתה לעולם

If the widow had her כתובה, she has no time limit to claiming it, because we say that if after 25 years she was מוחל, she would have not kept it, but returned the document to the "יורשים."

The גמרא proceeds to present a מחלוקת according to the חכמים where after 25 years we assume that she was מוחל

בר קפרא says לא שנו אלא מנה ומאתים אבל תוספת יש לה אבל תוספת יש לה She only forgives the עיקר כתובה, but not the תוספת. ברבי יוחנן אפילו תוספת אין לה אוספת אין לה תוספת says מרובה

The אריכא concludes with a story involving רב חייא אריכא His mother-in-law was married to his brother who died without children. There was no Yibum, because she's a חמותו of טרוה.

However, he was his brother's יורש and obligated to support her, which he did while she lived at her father's house.

9 After 25 years he discontinued her support. She claimed הב לי מזוני הב לי כתובה

> He claimed לא מזוני אית ליך לא כתובה אית לך ולא כתובה אית לך He no longer has to support her, nor pay her כתובה, because she never claimed it. She went to דבה בר שילא.

As part of the story, רב חייא related that for 25 years בכתפאי אמטאי לה

And Rashi adds

מזונותיה מיום ליום

I personally delivered her מזונות every day.

Upon which רבה בר שילא ruled that in this case, בית אביה

Has the same Din as

בית בעלה

That

משום כיסופא הוא דלא תבעה

She was embarrassed to say anything, because of the honor רב חייא accorded her by personally delivering each day, and not because she was כתובה her כתובה.

בה חייב related that for 25 years. . .

בכתפאי אמטאי לה

מזונותיה מיום ליום

Upon which the 20 Das ruled,

In THIS case...

בית אביה

Has the same 17 as,

בית בעלה

ग्रीय ८०१०३ होरे होते प्रमान

NOT because she was כתובה her מוחל

The גמרא concludes that the ruling of רבה בר שילא is correct in that she's entitled to either continued support or her Kesubah.

However, she can only seize נכסים דמיתנא

Properties that רב חייא אריכא received as ירושה from his brother; but she cannot seize רב חייא own properties.

The ruling of רבה בר שילא is CORRECT

She's entitled to either...
SUPPORT or her כתובה

However ...

She can ONLY seize נכסים דמיתנא

Received as solv from his brother

12 הדרן עלך הנושא את האשה We have B"H completed the Twelvth Perek of מסכת חובות, and will begin the Thirteenth Perek, שני דייני גזירות, in the next Daf B'ezras Hashem.

